

Setmana de la Bíblia

Dra. Núria Calduch-Benages, secretària de la Pontifícia Comissió Bíblica

«Totes les dones bíbliques són d'actualitat»

ROSA MARÍA JANÉ CHUECA /
CARME MUNTÉ MARGALEF

Núria Calduch-Benages és un referent de l'estudi de la Sagrada Escripura, i encara afinant més, de les dones en la Bíblia. La seva tasca s'ha vist reconeguda al Vaticà amb diferents responsabilitats que li han anat demanant. Va participar en els treballs de la Comissió d'Estudi sobre el Diaconat Femení (2016-2019) i el papa Francesc l'ha nomenada secretària de la Comissió Bíblica Pontifícia, la primera dona a assumir aquest càrrec. Més recentment, ha estat nomenada consultora de la Congregació per a la Doctrina de la Fe.

«La Paraula, font de consol i esperança» (Rm 15,4) és el lema de la Setmana Bíblica d'enguany. La pandèmia ens ha ajudat a descobrir o re-descobrir aquest aspecte?

Aquesta pandèmia és un drama d'època, un drama còsmic que afecta tota la humanitat. Els governs i els entesos busquen solucions tècniques a aquesta crisi (vacunes, medicaments...), però les persones continuen experimentant el dolor, el sofriment, la incertesa i la solitud. En un moment de crisi i esmarximent com el que estem vivint, la Paraula certament és font de consol i esperança per als creients, perquè activa la part més profunda de la persona, aquell lloc misteriós on només preval allò que és essencial.

Què aporta la mirada femenina a l'estudi de la Bíblia?

Em limito a assenyalar tres aportacions. En primer lloc, una especial atenció a aquells textos on les dones són protagonistes, realitzen papers secundaris o tan sols són esmentades. En segon lloc, un interès per tot allò que es relaciona amb la dona o el femení, és a dir, pel llenguatge i les seves estratègies, per les imatges i els símbols. En aquests últims anys,

«La Paraula activa la part més profunda de la persona, aquell lloc misteriós on només preval allò que és essencial»

«Les dones posen les seves capacitats i habilitats, la seva energia i les seves estratègies al servei del poble»

DIUMENGE DE LA
VI SETMANA DE

23-29 GENER

“LA PARAULA,
FONT DE
CONSOL
I ESPERANÇA”

(Rm 15, 4)

«...ben al contrari. Tal com ditu l'ultratgen. En efecte, tot el que fou escrit per a nosaltres, així, gràcies a la constància i al coratge, hem mantingut l'esperança. Que Déu, de qui provem, concedeixi de viure unànimement i d'acord el nostre. Així, amb un sol cor i a una sola veu, glorifiquem el nostre Senyor i Salvador Jesu-Christ.»

www.setmanadelabiblia.cat
setmanadelabiblia@gmail.com

per exemple, han aparegut moltes publicacions sobre l'ús de les metàfores femenines en la Bíblia. En tercer lloc, una preocupació per com cal interpretar els textos bíblics que descriuen accions violentes contra les dones o utilitzen imatges denigrants contra elles.

Quines dificultats hi ha a l'hora d'estudiar les dones bíbliques?

La primera dificultat és l'escassetat de textos. Comparem per exemple quants profetes (amb les seves obres) apareixen en la Bíblia i quantes profetesses. Les úniques dones que són presentades com a profetesses són Miriam, Dèbora, Hulda i Noadies (la dona d'Isaïes és un cas dubtós). La segona dificultat està relacionada amb la perspectiva, la dinàmica i la finalitat d'aquestes narracions, totes elles creades i es-

crites per homes.

En el moment actual que vivim, quins referents femenins bíblics troben més ressò? Amb quines d'aquestes dones ens podem sentir més identificades?

Totes les dones bíbliques són d'actualitat. Aquests últims anys he editat tres llibres sobre aquest argument (*Les dones de la Bíblia/Antic Testament, les dones del Nou Testament i Pau i les dones*, publicats en italià i en castellà) que han tingut una acollida increïble en el públic. Això vol dir que el tema interessa i no només a les dones, com de vegades se sol dir. Personalment, sintonitzo de manera especial amb Na Saviesa, aquesta figura misteriosa que es troba en els llibres sapiencials de la Bíblia (Proverbis, Job, Siràcida, Saviesa). Primogènita de totes les criatures, ha posat la seva tenda entre nosaltres per ensenyar-nos el camí

que porta a la vida i què hem de fer i evitar per assolir la meta.

Dèbora, Esther, Judith, Ruth, Maria, Febe... quin missatge tenen per a l'home del segle XXI, on encara és viu el masclisme i el patriarcat?

Si hagués de destacar un aspecte característic d'aquestes figures (o de quasi totes), seria el següent. Cap d'elles desitja el poder, cap d'elles es mou pel poder, cap d'elles supedita la seva vida al poder, la qual cosa és molt freqüent en els personatges masculins de la Bíblia. Al contrari, elles posen les seves capacitats i habilitats, la seva energia i les seves estratègies (molt intel·ligents) al servei del poble. El seu objectiu és treballar per al bé i la salvació del poble. Dèbora, Esther, Judith... responen a la missió que Déu els ha encarregat en clau de servei, mai en clau de poder.